

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 26. októbra 2016*

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá spoločnosti France Télécom zo strany Francúzskej republiky — Reforma spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti France Télécom — Zníženie náhrady, ktorú má France Télécom zaplatiť štátu — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za podmienienečne zlučiteľnú s vnútorným trhom — Pojem , pomoc — Pojem ‚hospodárska výhoda‘ — Selektívna povaha — Narušenie hospodárskej súťaže — Skreslenie skutkových okolností — Nedostatok odôvodnenia — Nahradenie odôvodnenia“

Vo veci C-211/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 6. mája 2015,

Orange, predtým France Télécom, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: S. Hautbourg a S. Cochard-Quesson, avocats,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: B. Stromsky a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia E. Regan, A. Arabadžiev (spravodajca), C. G. Fernlund a S. Rodin,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. decembra 2015,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. februára 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Orange domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. februára 2015, Orange/Komisia (T-385/12, neuvěřený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:117), ktorým uvedený súd zamietol jej návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2012/540/EÚ z 20. decembra 2011 o štátnej pomoci C 25/08 (ex NN 23/08) – Reforma spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti France Télécom, ktorú Francúzska republika zaviedla v prospech spoločnosti France Télécom (Ú. v. EÚ L 279, 2012, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu:

- 2 Okolnosti predchádzajúce sporu sú v bodoch 1 až 19 napadnutého rozsudku zhrnuté takto:
  - „1 Opatrenia, ktoré sú predmetom tohto konania, spočívajú v zmenách zavedených v roku 1996 v systéme nákladov, ktoré platí žalobkyňa, spoločnosť Orange, v tom čase pod obchodným menom France Télécom, v súvislosti s vyplácaním dôchodkov jej zamestnancov, ktorí sú štátnymi zamestnancami.
  - 2 Tento systém, ktorý bol zavedený počas vytvorenia France Télécom ako podniku oddeleného od štátnej správy v roku 1990 zákonom č. 90-568 z 2. júla 1990 o organizácii verejnej služby pôšt a telekomunikácií (JORF z 8. júla 1990, s. 8069, ďalej len ‚zákon z roku 1990‘), bol zmenený zákonom č. 96-660 z 26. júla 1996 o štátnom podniku France Télécom (JORF z 26. júla 1996, s. 11398, ďalej len ‚zákon z roku 1996‘). Nový systém bol zavedený v čase jednak premeny spoločnosti France Télécom na akciovú spoločnosť, jej kótovania na burze a verejnej ponuky akcií predstavujúcich narastajúcu časť jej základného imania a jednak úplného otvorenia trhov vo Francúzsku a v ostatných členských štátoch Európskej únie, kde pôsobila, hospodárskej súťaži.
  - 3 Pokiaľ ide o povinnosti vzťahujúce sa na financovanie sociálnych dávok zamestnancov, ktorí mali postavenie štátneho zamestnanca, zákon z roku 1996 zmenil náhradu, ktorú mala spoločnosť France Télécom podľa článku 30 zákona z roku 1990 uhrádzať Štátnej pokladnici za zúčtovanie a vyplácanie dôchodkov jej štátnych zamestnancov vykonávané štátom (ďalej len ‚sporné opatrenie‘).
  - 4 Zákon z roku 1990 stanovoval, že spoločnosť France Télécom je povinná uhrádzať Štátnej pokladnici ako náhradu za zúčtovanie a vyplácanie dôchodkov priznaných jej štátnym zamestnancom sumu zrážky vykonanej z platu zamestnanca, ktorej sadzba bola stanovená článkom L. 61 francúzskeho zákona o civilných a vojenských starobných dôchodkoch a doplnkový príspevok umožňujúci uhradiť celkové výdavky na priznané dôchodky a na dôchodky, ktoré sa majú priznať jej zamestnancom na dôchodku.
  - 5 Spoločnosť France Télécom sa zúčastňovala aj na systémoch tzv. ‚kompenzácie‘ a ‚nadmernej kompenzácie‘, ktoré predpokladali prevody na zabezpečenie rovnováhy medzi dôchodkovými systémami štátnych zamestnancov iných verejných subjektov.
  - 6 Zákon z roku 1996 zmenil náhradu upravenú v článku 30 zákona z roku 1990 tak, ako je vysvetlené nižšie. Po prvé, spoločnosť France Télécom bola povinná uhrádzať zrážku vykonanú z platu zamestnanca, ktorej výška zostala v porovnaní so zákonom z roku 1990 nezmenená. Po druhé, táto spoločnosť bola povinná platiť ‚oslobodzujúci zamestnávateľský príspevok‘ nahrádzajúci predchádzajúci príspevok zamestnávateľa. Tento nový príspevok bol založený na ‚spravodlivej konkurenčnej sadzbe‘, ktorá samotná sa zakladala na vyrovnaní úrovne povinných sociálnych nákladov a daňových povinností vymeraných z miezd medzi spoločnosťou France Télécom a ostatnými podnikmi telekomunikačného sektora, na ktoré sa vzťahovalo všeobecné právo dávok

sociálneho zabezpečenia, v prípade tých rizík, ktoré sú spoločné súkromnoprávnym zamestnancom a štátnym zamestnancom, a bez rizík, ktoré im nie sú spoločné (najmä riziko nezamestnanosti a riziko pohľadávok zamestnancov v prípade nútenej správy alebo likvidácie spoločnosti). Po tretie, spoločnosť France Télécom bola povinná platiť ‚mimoriadny paušálny príspevok‘, ktorý bol stanovený zákonom č. 96-1181 z 31. decembra 1996 o štátnom rozpočte na rok 1997 (JORF z 31. decembra 1996, s. 19490), na sumu 37,5 miliárd francúzskych frankov (zodpovedajúcich 5,7 miliárd eur). Tento posledný príspevok zahŕňal jednak sumu ročných rezerv (3,6 miliárd), ktoré spoločnosť France Télécom až do roku 1996 vytvárala na krytie nákladov na budúce dôchodky štátnych zamestnancov stanovené v tom čase, a jednak doplnkovú sumu (2,1 miliárd eur).

- 7 Zákon z roku 1996 navyše vylúčil spoločnosť France Télécom z pôsobnosti systémov kompenzácie a nadmernej kompenzácie.

...

- 9 Komisia v liste z 20. mája 2008 informovala Francúzsku republiku o svojom rozhodnutí začať konanie upravené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ (ďalej len ‚rozhodnutie o začatí‘) proti danej pomoci. Francúzska republika predložila svoje pripomienky 18. júla 2008.

...

- 12 Komisia 20. decembra 2011 prijala [sporné] rozhodnutie, v ktorom vyhlasuje danú pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom za určitých podmienok.
- 13 V [spornom] rozhodnutí Komisia skonštatovala, že sporné opatrenie predstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 14 Pokiaľ ide okrem iného o posúdenie ekonomickej výhody, Komisia preukázala, že sporné opatrenie poskytovalo spoločnosti France Télécom ekonomickú výhodu, pretože štátu uložilo novú a vysokú záťaž týkajúcu sa zúčtovania a vyplácania dôchodkov priznaných štátnym zamestnancom spoločnosti France Télécom, pričom zároveň znížilo náhradu, ktorú spoločnosť France Télécom uhrádzala až dovtedy.
- 15 V tejto súvislosti Komisia na jednej strane v odôvodnení č. 105 [sporného] rozhodnutia vypočítala výšku spornej pomoci ako ročný rozdiel medzi oslobodzujúcim zamestnávateľským príspevkom uhrádzaným spoločnosťou France Télécom podľa zákona z roku 1996 a nákladmi, ktoré by spoločnosť platila podľa zákona z roku 1990, a na druhej strane sa v odôvodnení č. 113 [sporného] rozhodnutia domnievala, že úhrada mimoriadneho paušálneho príspevku znížila sumu pomoci, ktorú dostala spoločnosť France Télécom.
- 16 Komisia rovnako dospela k záveru, že sporné opatrenie bolo selektívne, pretože sa týkalo iba spoločnosti France Télécom a že skresľovalo alebo hrozilo, že skreslí hospodársku súťaž, keďže umožňovalo spoločnosti France Télécom, aby vykazovala v účtovnej súvahe nižšie pasíva, čo jej umožňovalo rásť na trhoch telekomunikačných služieb, ktoré boli postupne otvárané hospodárskej súťaži vo Francúzsku a v iných členských štátoch.
- 17 Komisia ďalej pristúpila k vyhodnoteniu zlučiteľnosti sporného opatrenia s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a dospela k záveru, že toto opatrenie nerešpektuje zásadu proporcionality, pretože neumožňuje vyrovnanie podmienok hospodárskej súťaže. Podľa Komisie sa finančná náhrada uhrádzaná spoločnosťou France Télécom v prospech štátu nerovnála všetkým sociálnym nákladom, ktoré zaťažovali rozpočet jej konkurentov.

18 Komisia preto určila, že aby bolo splnené kritérium súladu so spoločným záujmom uvedeným v článku 107 ods. 3 ZFEÚ, zlučiteľnosť danej pomoci s vnútorným trhom vyžadovala, aby bol oslobodzujúci zamestnávateľský príspevok, ktorý mala uhrádzať spoločnosť France Télécom, vypočítaný a vybraný tak, aby sa vyrovnali úrovne všetkých povinných sociálnych nákladov a daňových povinností vymieraných zo miezd medzi spoločnosťou France Télécom a ostatnými podnikmi telekomunikačného sektora, na ktoré sa vzťahuje všeobecné právo dávok sociálneho zabezpečenia, so zohľadnením aj rizík, ktoré nie sú spoločné súkromnoprávnym zamestnancom a štátnym zamestnancom zamestnaným spoločnosťou France Télécom. Tento príspevok mal byť od spoločnosti France Télécom vybraný odo dňa, keď by výška mimoriadneho paušálneho príspevku, kapitalizovaná diskontnou sadzbou vyplývajúcou z uplatnenia oznámenia Komisie o spôsobe určenia referenčnej a diskontnej sadzby [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 232, 1996, s. 10, ďalej len „oznámenie o referenčných sadzbách“), dosiahla sumu príspevkov a nákladov, ktoré by spoločnosť France Télécom bola bývala povinná platiť podľa článku 30 zákona z roku 1990.

19 Výrok [sporného] rozhodnutia znie takto:

„Článok 1

Štátna pomoc spočívajúca v znížení náhrady, ktorá sa má platiť štátu za zúčtovanie a vyplácanie dôchodkov priznaných podľa zákona o civilných a vojenských starobných dôchodkoch štátnym zamestnancom spoločnosti France Télécom podľa zákona [z roku 1996], ktorým sa mení a dopĺňa [zákon z roku 1990], je zlučiteľná s vnútorným trhom za predpokladu splnenia podmienok stanovených v článku 2.

Článok 2

Zamestnávateľský príspevok oslobodzujúceho charakteru, ktorý má platiť spoločnosť France Télécom na základe článku 30 písm. c) [zákona z roku 1990], sa vypočítava a vyberá tak, aby sa vyrovnala úroveň všetkých povinných sociálnych a daňových odvodov vymieraných z miezd medzi spoločnosťou France Télécom a ostatnými podnikmi sektora telekomunikácií podliehajúcimi všeobecnému právu v oblasti dávok sociálneho zabezpečenia.

Na to, aby táto podmienka bola splnená najneskôr do 7 mesiacov, Francúzska republika po oznámení tohto rozhodnutia:

- a) zmení a doplní článok 30 [zákona z roku 1990] a regulačné a iné texty, ktorými sa zákon vykonáva, tak, aby sa základ na výpočet a výber zamestnávateľského príspevku oslobodzujúceho charakteru, ktorý má platiť spoločnosť France Télécom, neobmedzovali len na riziká spoločné pre zamestnancov podľa súkromného práva a štátnych zamestnancov, ale aby zahŕňali aj riziká, ktoré nie sú spoločné;
- b) počínajúc dňom, keď sa sumy mimoriadneho príspevku zavedeného [zákonom z roku 1996] kapitalizované diskontnou sadzbou vyplývajúcou z uplatňovania [oznámenia o referenčných sadzbách] platných pre tento konkrétny prípad, vyrovnajú sume príspevkov a odvodov, ktoré by spoločnosť France Télécom ďalej platila na základe článku 30 [zákona z roku 1990] v pôvodnom znení, bude od spoločnosti France Télécom vyberať zamestnávateľský príspevok oslobodzujúceho charakteru podľa pravidiel spresnených v písmene a), pričom zohľadní spoločné riziká i riziká, ktoré nie sú spoločné, pre zamestnancov podľa súkromného práva a štátnych zamestnancov.

...“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 3 Spoločnosť Orange podala návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 22. augusta 2012 žalobu, v ktorej navrhovala zrušenie sporného rozhodnutia.
- 4 Na podporu svojej žaloby Orange uvádzala štyri žalobné dôvody, z ktorých prvý dôvod sa zakladal na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia v tom, že Komisia sa domnievala, že sporné opatrenie predstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 5 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu v celom rozsahu a zaviazal spoločnosť Orange na náhradu trov konania.

Návrhy účastníkov konania

- 6 Orange navrhuje, aby Súdny dvor:
  - v prvom rade zrušil napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutie,
  - subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu,
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 7 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
  - zamietol odvolanie a
  - zaviazal Orange na náhradu trov konania.

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 8 Po vyhlásení rozsudku Všeobecného súdu zo 14. júla 2016, Nemecko/Komisia (T-143/12, EU:T:2016:406) Orange podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 26. júla 2016 požiadala o opätovné otvorenie ústnej časti konania.
- 9 Na podporu tejto žiadosti Orange v podstate uvádza, že záver, ku ktorému Všeobecný súd dospel v napadnutom rozsudku, týkajúci sa existencie selektívnej hospodárskej výhody, je nezlučiteľný so záverom, ku ktorému dospel v uvedenom rozsudku zo 14. júla 2016, a že s tým súvisiace právne úvahy sa priamo týkajú posúdenia prvého a druhého odvolacieho dôvodu tohto odvolania.
- 10 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor môže na základe článku 83 svojho rokovacieho poriadku kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o začatí alebo opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uvedie po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora (rozsudok z 22. júna 2016, DK Recycling und Roheisen/Komisia, C-540/14 P, EU:C:2016:469, bod 28).
- 11 V tomto prípade to tak nie je. Súdny dvor totiž po vypočutí generálneho advokáta zastáva názor, že má dostatok informácií na to, aby rozhodol, a že vec nemusí byť skúmaná vzhľadom na novú skutočnosť, ktorá by mohla mať rozhodujúci vplyv na jeho rozhodnutie, alebo vzhľadom na tvrdenie, ktoré v konaní pred ním nebolo diskutované.

- 12 S ohľadom na vyššie uvedené úvahy sa Súdny dvor domnieva, že nie je potrebné nariadiť opätovné začatie ústnej časti konania.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri jeho posúdení týkajúcom sa kvalifikácie sporného opatrenia ako štátnej pomoci

O prvej časti odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri jeho posúdení týkajúcom sa existencie výhody

– Argumentácia účastníkov konania

- 13 V prvom rade Orange tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 42 a 43 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že údajná kompenzačná povaha sporného opatrenia neumožňuje vylúčiť kvalifikáciu štátnej pomoci z dôvodu, že pod článok 107 ods. 1 ZFEÚ nepatrí štátny zásah len vtedy, ak sa musí považovať za protihodnotu služieb poskytovaných pri plnení povinností verejnej služby, v súlade s kritériami, ktoré Súdny dvor stanovil v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415).
- 14 V skutočnosti v rozpore s tým, ako sa domnieval Všeobecný súd, Súdny dvor v bode 97 rozsudku z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia (C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368) nevyhlásil, že by kompenzačná povaha iných opatrení ako opatrení spojených so službami poskytnutými pri plnení povinností verejnej služby, mohla týmto opatreniam odňať povahu štátnej pomoci.
- 15 Po druhé Orange zastáva názor, že posúdenie Všeobecného súdu odporuje rozsudku z 23. marca 2006, Enirisorse (C-237/04, EU:C:2006:197), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že výnimka zo všeobecného talianskeho práva nepatrí pod pojem štátna pomoc z dôvodu, že zákon, ktorý je obmedzený na to, aby zabránil, že rozpočet podniku by bol zaťažený nákladmi, ktoré by v obvyklej situácii neexistovali, neudeluje tomuto podniku výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 16 Na jednej strane v rozpore s tým, čo Všeobecný súd konštatoval v bodoch 38 až 41 napadnutého rozsudku, nič v rozsudku z 23. marca 2006, Enirisorse (C-237/04, EU:C:2006:197) neumožňuje obmedziť uplatniteľnosť tejto judikatúry len na takzvané režimy „dvojnásobnej výnimky“, teda na režimy, ktoré s cieľom, aby sa zabránilo zaťaženiu rozpočtu príjemcu pomoci nákladmi, ktoré by v obvyklej situácii neexistovali, stanovujú výnimku určenú na neutralizáciu predchádzajúcej výnimky zo všeobecného právneho režimu.
- 17 Na druhej strane Orange zdôrazňuje, že zákon z roku 1990 podriadil France Télécom povinnosti, ktorá nezaťažovala jej konkurentov, a ktorá teda predstavovala abnormálne zaťaženie v zmysle uvedenej judikatúry, ktoré odstránil zákon z roku 1996.
- 18 Po tretie Orange poznamenáva, že Všeobecný súd v bode 41 napadnutého rozsudku prijal ako referenčný rámec na posúdenie existencie výhody udelennej zákonom z roku 1996 pôvodný režim, ktorému podliehali štátni zamestnanci France Télécom podľa zákona z roku 1990.

- 19 Orange spresňuje, že cieľom zákona z roku 1996 bolo postaviť France Télécom do situácie podľa všeobecného práva, pokiaľ ide o spôsob financovania dôchodkov štátnych zamestnancov pridelených tejto spoločnosti a že vzhľadom na tento cieľ, referenčný rámec, ktorý bolo treba prijať, bol rámec uplatniteľný na konkurenčné podniky v súvislosti s príspevkami zamestnávateľa na dôchodkové zabezpečenie jeho personálu.
- 20 Preto sa podľa názoru Orange Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď schválil referenčný rámec zvolený Komisiou.
- 21 Komisia namieta voči argumentácii spoločnosti Orange.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 22 Na úvod treba poznamenať, že Orange druhým a tretím tvrdením prvej časti prvého odvolacieho dôvodu, ktoré sú zhrnuté v bodoch 15 až 20 tohto rozsudku, uplatňuje, že francúzsky štát jej neudelil žiadnu hospodársku výhodu, keď prijal zákon z roku 1996. Prvým tvrdením tejto prvej časti zhrnutým v bodoch 13 a 14 tohto rozsudku táto spoločnosť uvádza, že aj za predpokladu, že by tento zákon prinášal takú výhodu, táto výhoda by bola obmedzená na kompenzáciu štrukturálnej nevýhody existujúcej podľa režimu zavedeného zákonom z roku 1990, v porovnaní s jej konkurentmi, takže taká výhoda by nemohla zakladať konštatovanie štátnej pomoci.
- 23 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na neexistencii hospodárskej výhody, Orange pred Všeobecným súdom uplatňovala, že z rozsudku z 23. marca 2006, Enirisorse (C-237/04, EU:C:2006:197) vyplýva, že zákon, ktorý je obmedzený na to, aby zabránil, že rozpočet podniku by bol zaťažený nákladmi, ktoré by v obvyklej situácii neexistovali, neudeluje tomuto podniku výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 24 Okrem toho Orange pred Všeobecným súdom spochybňovala ako právne nesprávny a obsahujúci zjavne nesprávne posúdenie, výber Komisie týkajúci sa referenčného rámca s cieľom určenia existencie alebo neexistencie hospodárskej výhody, teda režim, ktorý bol uplatniteľný na France Télécom podľa zákona z roku 1990, a nie režim, ktorý bol uplatniteľný na konkurenčné podniky.
- 25 V bodoch 38 až 41 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol argumentáciu založenú na rozsudku z 23. marca 2006, Enirisorse (C-237/04, EU:C:2006:197) konštatujúc, že táto judikatúra sa uplatní, iba ak ide o takzvaný režim „dvojnásobnej výnimky“, teda režim, ktorý s cieľom, aby sa zabránilo zaťaženiu rozpočtu príjemcu pomoci nákladmi, ktoré by v obvyklej situácii neexistovali, stanovuje výnimku určenú na neutralizáciu predchádzajúcej výnimky zo všeobecného právneho režimu, čo nebol prípad prejednávanej veci.
- 26 Toto posúdenie ale nevychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktoré Orange uplatňuje prostredníctvom svojho druhého tvrdenia v tejto časti.
- 27 V tejto súvislosti treba poznamenať, že v bodoch 46 až 48 rozsudku z 23. marca 2006, Enirisorse (C-237/04, EU:C:2006:197) Súdny dvor rozhodol, že za výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ nemožno považovať vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá neponúka výhodu ani akcionárom určitej spoločnosti a ani samotnej uvedenej spoločnosti, keďže sa obmedzuje na to, aby sa zamedzilo zaťaženiu rozpočtu tejto spoločnosti nákladmi, ktoré by v obvyklej situácii neexistovali, takže táto právna úprava stanovuje výnimočnú možnosť bez toho, aby mala za cieľ uľahčiť bremeno, ktoré by tá istá spoločnosť mala obvykle znášať.
- 28 Treba zdôrazniť, ako to uviedol generálny advokát v bode 42 svojich návrhov, že situácia, ktorej sa týkal rozsudok z 23. marca 2006, Enirisorse (C-237/04, EU:C:2006:197), bola osobitná tým, že sa týkala vnútroštátneho opatrenia, ktoré malo za účinnosť neutralizovanie účinkov režimu výnimky z režimu podľa všeobecného práva.

- 29 V prejednávanej veci Všeobecný súd svojím výsadným posúdením skutkového stavu v bode 41 napadnutého rozsudku konštatoval, že režim dôchodkového zabezpečenia štátnych zamestnancov spoločnosti France Télécom bol právne odlišný a jasne odčlenený od režimu uplatniteľného na zamestnancov podľa súkromného práva. Vывodzoval z toho, že tento posledný uvádzaný režim nebol režimom obvykle uplatniteľným na štátnych zamestnancov France Télécom, takže zákon z roku 1996 neodstránil abnormálne bremeno zaťažujúce rozpočet tohto podniku ani nevykonal návrat k normálnemu režimu.
- 30 Za takýchto okolností Všeobecný súd bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, v bode 41 napadnutého rozsudku rozhodol, že „ne[bolo] možné vyvodiť záver, ako [to urobila] žalobkyňa, že sporné opatrenie smeruje k predídeniu tomu, aby France Télécom podliehala zaťaženiu, ktoré by za obvyklej situácie [nemalo] zaťažovať jej rozpočet v zmysle rozsudku [z 23. marca 2006, Enirisorse (C-237/04, EU:C:2006:197)]“.
- 31 V dôsledku toho druhé tvrdenie tejto časti treba zamietnuť ako nedôvodné.
- 32 Pokiaľ ide o tretie tvrdenie prvej časti, týkajúce sa výberu referenčného rámca, treba poznamenať, že Všeobecný súd v bode 37 napadnutého rozsudku konštatoval, že znížením sociálnych nákladov zavedených na základe zákona z roku 1990, zákon z roku 1996 vytvoril v podstate výhodu v prospech France Télécom.
- 33 Okrem toho a tak, ako bolo pripomenuté v bode 29 tohto rozsudku, Všeobecný súd v bode 41 napadnutého rozsudku konštatoval, že systém dôchodkového zabezpečenia štátnych zamestnancov vyplýva z režimu právne odlišného a jasne odčleneného od režimu uplatniteľného na zamestnancov podľa súkromného práva, ako sú zamestnanci konkurentov France Télécom, a že zákon z roku 1990 nezaviedol odlišný režim, keďže príspevky týkajúce sa dôchodkov štátnych zamestnancov predtým nepodliehali spoločnému režimu príspevkov na dôchodok.
- 34 Takýmto postupom Všeobecný súd odmietol tvrdenie Orange, podľa ktorého mala Komisia použiť na účely určenia existencie či neexistencie hospodárskej výhody nesprávny referenčný rámec.
- 35 Tretím tvrdením v tejto časti, tak ako je zhrnuté v bodoch 18 až 20 tohto rozsudku, Orange, ako to správne poznamenala Komisia, nespochybňuje posúdenie uvedené v bode 37 napadnutého rozsudku a obmedzuje sa na to, že Všeobecnému súdu vytýka, že na účely identifikácie správneho referenčného rámca nezohľadnil ciele, ktoré sledoval francúzsky štát pri prijatí zákona z roku 1996.
- 36 Orange totiž tvrdí, že zákon z roku 1996 mal za cieľ znovunastoliť podmienky všeobecného práva, pokiaľ ide o spôsob financovania dôchodkového zabezpečenia štátnych zamestnancov pridelených k France Télécom, a tým dostať spoločnosť do situácie zhodnej so situáciou jej konkurentov. Preto a vzhľadom na ciele, ktoré sleduje uvedený zákon z roku 1996, bola „typickou“ situáciou na účely určenia, či zákon z roku 1996 prichádzal odstrániť normálne alebo abnormálne zaťaženie, situácia súkromného hospodárskeho subjektu.
- 37 Argumentácia Orange neumožňuje Súdnemu dvoru overiť, či sa Všeobecný súd, keď zamietol výhradu tejto spoločnosti týkajúcu sa nesprávneho výberu referenčného rámca Komisiou, dopustil iných nesprávnych právnych posúdení, než posúdenia vychádzajúceho z opomenutia zohľadniť ciele sledované francúzskym štátom.
- 38 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že judikatúrou Súdného dvora je ustálené, že článok 107 ods. 1 ZFEÚ nerozlišuje štátne zásahy podľa príčin alebo cieľov, ale definuje tieto zásahy na základe ich účinkov (rozsudok z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368, bod 94 ako aj citovaná judikatúra).
- 39 Z uvedeného vyplýva, že tretie tvrdenie tejto časti musí byť zamietnuté ako nedôvodné.

- 40 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie prvej časti, týkajúce sa kompenzácie štrukturálnej nevýhody, Orange sa v prvostupňovom konaní opierala o rozsudky Všeobecného súdu zo 16. marca 2004, Danske Busvognmænd/Komisia (T-157/01, EU:T:2004:76) a z 28. novembra 2008, Hotel Cipriani a i./Komisia (T-254/00, T-270/00 a T-277/00, EU:T:2008:537), aby tak tvrdila, že štátnou pomocou nie je výhoda odstraňujúca dodatočné náklady vyplývajúce z režimu výnimky, ktorá sa nevzťahuje na konkurenčné podniky. Podľa tejto spoločnosti kompenzácia štrukturálnej nevýhody umožňuje vyhnúť sa kvalifikácii štátnej pomoci v určitých iných špecifických situáciách, než je samotný prípad služieb všeobecného hospodárskeho záujmu.
- 41 V bodoch 42 a 43 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol túto argumentáciu, keď prijal záver, že aj za predpokladu jej preukázania, kompenzačná povaha zníženia nákladov, ktoré bolo v danom prípade poskytnuté, neumožňuje vylúčiť kvalifikáciu tohto opatrenia ako „štátnej pomoci“.
- 42 V tejto súvislosti sa domnieval, že z judikatúry Súdneho dvora, konkrétne z bodov 90 až 92 rozsudku z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia (C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368) vyplýva, že pod článok 107 ods. 1 ZFEÚ štátny zásah nepatrí len vtedy, ak sa tento zásah musí považovať za protihodnotu služieb poskytovaných podnikmi poverenými službami vo všeobecnom hospodárskom záujme, pri plnení povinností verejnej služby, v súlade s kritériami, ktoré Súdny dvor stanovil v rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415).
- 43 Toto posúdenie ale nevychádza zo žiadneho nesprávneho právneho posúdenia, ktoré Orange uplatňuje prostredníctvom svojho prvého tvrdenia v tejto časti.
- 44 Treba konštatovať, že ku dnešnému dňu jediný prípad uznaný judikatúrou Súdneho dvora, v ktorom konštatovanie poskytnutia hospodárskej výhody so sebou neprinášalo kvalifikovanie predmetného opatrenia ako štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, je prípad štátneho zásahu, ktorý predstavuje protihodnotu služieb poskytovaných podnikmi poverenými službami vo všeobecnom hospodárskom záujme, pri plnení povinností verejnej služby, v súlade s kritériami stanovenými v rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415).
- 45 Preto Všeobecný súd správne konštatoval, že Orange v danom prípade nemôže zakladať platné tvrdenie na rozsudkoch Všeobecného súdu citovaných v bode 40 tohto rozsudku, aby tak preukazovala, že kompenzácia štrukturálnej nevýhody umožňuje vylúčiť kvalifikáciu štátnej pomoci.
- 46 Z uvedeného vyplýva, že prvý argument tejto časti musí byť zamietnutý ako nedôvodný.
- 47 Vzhľadom na uvedené úvahy treba prvú časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť.

O druhej časti odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri jeho posúdení týkajúcom sa selektívnej povahy sporného opatrenia

– Argumentácia účastníkov konania

- 48 Spoločnosť Orange sa domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 52 a 53 napadnutého rozsudku zastával názor, že sporné opatrenie je selektívne, pretože sa týka iba spoločnosti Orange.

- 49 Podľa jej názoru individuálne štátne opatrenie je selektívne iba vtedy, ak uprednostňuje konkrétny podnik v porovnaní s inými podnikmi nachádzajúcimi sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii. Orange v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky z 29. marca 2012, 3M Italia (C-417/10, EU:C:2012:184, bod 40), a zo 16. apríla 2015, Trapeza Eurobank Ergasias (C-690/13, EU:C:2015:235, bod 28).
- 50 Keďže selektívnosť opatrenia predpokladá nerovnomerné rozdelenie výhod medzi podnikmi nachádzajúcimi sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, nemožno vykonať žiadne posúdenie bez porovnania s podnikateľskými subjektmi nachádzajúcimi sa v takej situácii.
- 51 Keďže Komisia prijala záver, že neexistujú iné podniky, ktoré by mohli patriť do referenčného rámca, ktorý zadefinovala, Orange zastáva názor, že Všeobecný súd sa nemohol obmedziť na predpoklad, že kritérium selektívnosti je splnené vzhľadom na príležitostnú *ad hoc* povahu sporného opatrenia.
- 52 Komisia namieta voči argumentácii spoločnosti Orange.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 53 V bodoch 52 a 53 napadnutého rozsudku Všeobecný súd poznamenal, že zákon z roku 1996 sa týka iba France Télécom a konštatoval, že z tohto dôvodu je selektívny. Podľa názoru Všeobecného súdu kritérium porovnania príjemcu s inými podnikateľskými subjektmi nachádzajúcimi sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutým opatrením má svoj základ a svoje odôvodnenie v rámci posúdenia selektívnej povahy opatrení s potenciálne všeobecným uplatnením a nie je teda relevantný ak ide, ako v prejednávanej veci, o posúdenie selektívnej povahy opatrenia *ad hoc*, ktoré sa týka jediného podniku a ktoré smeruje k zmene určitých konkurenčných obmedzení, ktoré sú pre neho špecifické.
- 54 Keďže tieto posúdenia sú, ako to poznamenal generálny advokát v bodoch 66 až 72 svojich návrhov, v súlade s judikatúrou Súdneho dvora v tejto oblasti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2015, Komisia/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, bod 60), neobsahujú žiadne nesprávne právne posúdenie, takže táto časť sa musí zamietnuť ako nedôvodná.

O tretej časti odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri jeho posúdení týkajúcom sa kritéria vplyvu na hospodársku súťaž

– Argumentácia účastníkov konania

- 55 Spoločnosť Orange vytyka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia, keď sa v bodoch 63 a 64 napadnutého rozsudku domnieval, že bolo splnené kritérium vplyvu na hospodársku súťaž, keďže finančné zdroje uvoľnené sporným opatrením mohli podporiť rozvoj aktivít spoločnosti Orange na trhoch nedávno otvorených hospodárskej súťaži, a že samotná táto spoločnosť uznala, že uvedené opatrenie bolo nevyhnutné na to, aby sa mohla zúčastniť na rozvoji hospodárskej súťaže.
- 56 Podľa spoločnosti Orange, hoci tieto dva prvky môžu preukazovať, že sporné opatrenie tým, že zabezpečuje hospodársku súťaž na základe zásluh, malo pozitívny dopad na hospodársku súťaž, nepostačovali na to, aby Všeobecný súd prijal záver o tom, že uvedené opatrenie mohlo skresľovať alebo hrozilo, že skreslí hospodársku súťaž.

- 57 Pokiaľ Všeobecný súd pristúpil k úplnému preskúmaniu posúdenia Komisie, aby konštatoval, že kritérium ovplyvnenia hospodárskej súťaže je splnené, mal konštatovať, že existencia takého protisúťažného účinku nebola platne preukázaná, keďže definovaný referenčný rámec zahŕňal iba spoločnosť Orange a keďže Komisia uznala, že sporné opatrenie bolo nevyhnutné na zabezpečenie hospodárskej súťaže na základe zásluh na trhu v procese otvárania sa hospodárskej súťaži.
- 58 Komisia namieta voči argumentácii spoločnosti Orange.
- Posúdenie Súdny dvorom
- 59 V bodoch 63 a 64 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol argumentáciu spoločnosti Orange zhrnutú v bode 57 tohto rozsudku s konštatovaním, na úvod, že finančné zdroje uvoľnené sporným opatrením mohli podporiť rozvoj aktivít spoločnosti France Télécom na trhoch nedávno otvorených hospodárskej súťaži vo Francúzsku a v ostatných členských štátoch.
- 60 V nadväznosti na to Všeobecný súd uviedol, že samotná spoločnosť Orange uznala, že sporné opatrenie malo významný dopad na hospodársku súťaž, keďže bolo nevyhnutné na to, aby sa mohla zúčastniť na rozvoji hospodárskej súťaže.
- 61 Nakoniec Všeobecný súd konštatoval, že skutočnosť, či sporné opatrenie bolo alebo nebolo potrebné na to, aby sa France Télécom umožnilo čeliť jej údajnému konkurenčnému znevýhodneniu, nepatrí do uplatnenia podmienky týkajúcej sa skreslenia hospodárskej súťaže, ale skôr podmienky týkajúcej sa výhody a že táto skutočnosť bola preskúmaná v kontexte prvej časti prvého žalobného dôvodu v prvostupňovom konaní.
- 62 Preto na jednej strane, ako to uvádza generálny advokát v bode 75 svojich návrhov, napadnutý rozsudok jasne uvádza dôvody, pre ktoré Všeobecný súd potvrdil posúdenie Komisie vzťahujúce sa na kritérium narušenia hospodárskej súťaže.
- 63 Keďže uvedené odôvodnenie v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora umožnilo dotknutým osobám, aby poznali dôvody, z ktorých vychádzal Všeobecný súd, a Súdny dvor, aby mal dostatok informácií na vykonanie svojho preskúmania v rámci odvolania, výhradu založenú na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku treba zamietnuť.
- 64 Na druhej strane treba pripomenúť, že Komisia nie je povinná zistiť skutočný dosah pomoci na obchod medzi členskými štátmi a skutočné skreslenie hospodárskej súťaže, ale len preskúmať, či táto pomoc môže uvedený obchod ovplyvniť a narušiť hospodársku súťaž (rozsudok z 8. septembra 2011, Komisia/Holandsko, C-279/08 P, EU:C:2011:551, bod 131, a citovaná judikatúra).
- 65 V tejto súvislosti môže skutočnosť, že hospodárske odvetvie bolo predmetom liberalizácie na úrovni Únie, charakterizovať skutočný alebo možný dosah pomoci na hospodársku súťaž, ako aj jej účinok na obchod medzi členskými štátmi (rozsudok z 30. apríla 2009, Komisia/Taliansko a Wam, C-494/06, EU:C:2009:272, bod 53, ako aj citovaná judikatúra).
- 66 Čo sa týka podmienky narušenia hospodárskej súťaže, treba zdôrazniť, že pomoc, ktorej cieľom je odbremeniť podnik od nákladov, ktoré by musel bežne znášať v rámci svojej bežnej prevádzky alebo bežných činností, v zásade narúša podmienky hospodárskej súťaže (rozsudok z 30. apríla 2009, Komisia/Taliansko a Wam, C-494/06, EU:C:2009:272, bod 54, ako aj citovaná judikatúra).
- 67 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bode 61 napadnutého rozsudku uviedol, že z odôvodnení 114 až 116 sporného rozhodnutia vyplýva, že zákon z roku 1996 umožňoval a umožňuje Orange, aby disponovala zvýšenými finančnými zdrojmi na pôsobenie na trhoch, na ktorých je aktívna, že trh telekomunikačných služieb, na ktorom pôsobila a pôsobí Orange na celom území Francúzska

a v iných členských štátoch, bol postupne otváraný hospodárskej súťaži a že tieto dve skutočnosti jej umožnili ľahší rozvoj na trhoch iných členských štátov, ktoré boli nedávno otvorené hospodárskej súťaži.

- 68 Podľa týchto konštatovaní, ktoré Orange nespochybňuje, Všeobecný súd mohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, potvrdiť posúdenie Komisie, podľa ktorého sporné opatrenie mohlo narúšať hospodársku súťaž.
- 69 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu, a teda tento odvolací dôvod ako celok odmietnuť.

O druhom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri jeho posúdení týkajúcom sa zlučiteľnosti sporného opatrenia s vnútorným trhom

O prvej časti založenej na skreslení skutkových okolností a porušení povinnosti odôvodnenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri jeho posúdení účelu mimoriadneho paušálneho príspevku

– Argumentácia účastníkov konania

- 70 Spoločnosť Orange uvádza, že Všeobecný súd skreslil skutkový stav, ktorý mu bol predložený a porušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď sa v bodoch 93 a 94 napadnutého rozsudku domnieval, že znenie zákona z roku 1996 nebráni výkladu Komisie, podľa ktorého mimoriadny paušálny príspevok nie je sociálnym nákladom, ale sleduje iné ciele, a že sa preto Komisia nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnievala, že týmto príspevkom nemožno kompenzovať nezohľadnenie rizík, ktoré nie sú spoločné v oslobodzujúcom zamestnávateľskom príspevku.
- 71 V rozpore s tvrdením Všeobecného súdu totiž mimoriadny paušálny príspevok je pre spoločnosť Orange sociálnym nákladom, keďže znenie článku 30 zákona z roku 1996 uvádza, že sa vypláca „ako náhrada za zúčtovanie a vyplácanie dôchodkov priznaných jej štátnym zamestnancom zo strany štátu“.
- 72 Komisia namieta voči argumentácii spoločnosti Orange.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 73 V bodoch 93 a 94 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že znenie zákona z roku 1996 nebráni výkladu Komisie, podľa ktorého mimoriadny paušálny príspevok nie je sociálnym nákladom, podobne ako oslobodzujúci zamestnávateľský príspevok, ale sleduje iné ciele, a vyvodil z toho, že Komisia sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia ani neprekročila hranice jej právomoci úvahy, keď konštatovala, že nezohľadnenie rizík, ktoré nie sú spoločné v oslobodzujúcom zamestnávateľskom príspevku, nemožno kompenzovať mimoriadnym paušálnym príspevkom.
- 74 Toto posúdenie je založené na konštatovaní uvedenom v bode 92 predmetného rozsudku, podľa ktorého „zo spojených ustanovení písm. c) a d) článku 30 zákona z roku 1990, zmeneného a doplneného zákonom z roku 1996 vyplýva, že oslobodzujúci zamestnávateľský príspevok bol vytvorený s cieľom ‚vyrovnať úrovne povinných sociálnych a daňových povinností zo mzdy‘ medzi spoločnosťou France Télécom a jej konkurentmi, zatiaľ čo rovnaké ustanovenia nestanovovali nič vo vzťahu k účelu mimoriadneho paušálneho príspevku“.
- 75 Preto na jednej strane, ako to uvádza generálny advokát v bode 86 svojich návrhov, napadnutý rozsudok jasne uvádza dôvody, pre ktoré Všeobecný súd zamietol tvrdenia spoločnosti Orange.

- 76 Keďže uvedené odôvodnenie v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora umožnilo dotknutým osobám, aby poznali dôvody, z ktorých vychádzal Všeobecný súd, a Súdnemu dvoru, aby mal dostatok informácií na vykonanie svojho preskúmania v rámci odvolania, výhradu založenú na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku treba zamietnuť.
- 77 Na druhej strane, ako uviedol generálny advokát v bode 85 svojich návrhov, tvrdenie zhrnuté v bode 71 tohto rozsudku nemôže spochybniť konštatovanie uvedené v bode 92 napadnutého rozsudku. Za týchto okolností treba konštatovať, že údajné skreslenie z údajov v spise jasne nevyplýva a že Orange svojou argumentáciou teda v skutočnosti vyzýva Súdny dvor, aby pristúpil k novému posúdeniu skutkového stavu a dôkazov, čo nepatrí do jeho právomoci.
- 78 Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie založené na skreslení zákona z roku 1996 sa musí zamietnuť ako zjavne nedôvodné.
- 79 V dôsledku toho treba zamietnuť prvú časť odvolacieho dôvodu ako úplne nedôvodnú.

O druhej časti založenej na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri jeho posúdení „precedensu La Poste“

– Argumentácia účastníkov konania

- 80 Druhou časťou spoločnosť Orange uplatňuje, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď sa v bodoch 99 až 101 napadnutého rozsudku obmedzil na to, že zopakoval posúdenia Komisie, pričom nevykonal analýzu tvrdení, ktoré uviedla spoločnosť Orange, aby preukázala, že tieto úvahy sú nesprávne. Okrem toho Všeobecný súd nepreskúmal ostatné tvrdenia, ktoré uviedla spoločnosť Orange, aby preukázala, že Komisia nemala dôvod zaobchádzať odlišne s reformou dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti France Télécom a s reformou dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti La Poste.
- 81 Komisia namieta voči argumentácii spoločnosti Orange.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 82 V tejto súvislosti, ako to poznamenal generálny advokát v bodoch 90 až 93 svojich návrhov, úvahy, ktoré uviedol Všeobecný súd v bodoch 99 až 101 napadnutého rozsudku, boli uvedené iba navyše. Preto je argumentácia spoločnosti Orange k odvolaniu irelevantná, keďže dokonca za predpokladu, že by bola dôvodná, nemôže mať za následok zrušenie napadnutého rozsudku.
- 83 Z toho vyplýva, že druhú časť druhého odvolacieho dôvodu, a preto aj tento odvolací dôvod v celom jeho rozsahu, treba zamietnuť ako úplne nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri jeho posúdení týkajúcom sa obdobia, počas ktorého je pomoc neutralizovaná mimoriadnym paušálnym príspevkom

Argumentácia účastníkov konania

- 84 Spoločnosť Orange zastáva názor, že Všeobecný súd skreslil skutkový stav, keď sa v bodoch 107 a 108 napadnutého rozsudku domnieval, že zrušenie nákladov kompenzácie a nadmernej kompenzácie bolo súčasťou pomoci definovanej v článku 1 sporného rozhodnutia, napriek tomu, že v odôvodnení 119 tohto rozhodnutia sa Komisia obmedzila na záver, že táto pomoc spočíva v znížení náhrady, ktorú predstavuje zamestnávateľský príspevok, bez zmienky o kompenzácii a nadmernej kompenzácii.
- 85 Orange dodáva, že náklady kompenzácie a nadmernej kompenzácie obvykle zaťažujú iba dôchodkové poisťovne a nie priamo podniky. Preto nič neumožňovalo Všeobecnému súdu konštatovať, že režim zavedený zákonom z roku 1990 predstavoval obvyklé zaťaženie a že zákon z roku 1996 preto oslobodil podnik od nákladov, ktoré obvykle zaťažujú jeho rozpočet.
- 86 Komisia namieta voči argumentácii spoločnosti Orange.

Posúdenie Súdny dvorom

- 87 V bode 107 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že „je pravda, že odôvodnenie 119 [sporného] rozhodnutia, ktoré obsahuje záver o existencii pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, žiaľ uvádza iba to, že pomoc spočíva v znížení náhrady, ktorú predstavuje príspevok zamestnávateľa, pričom nespomína kompenzáciu a nadmernú kompenzáciu“.
- 88 V bode 108 uvedeného rozsudku však konštatoval, že „vyplýva tak z kontextu [sporného] rozhodnutia, ako aj z jeho článku 1, že pomoc spočíva podľa Komisie v znížení náhrady, ktorú predtým uhradza žalobkyňa, čo nevyhnutne zahŕňa všetky náklady, ktoré znášala pred nadobudnutím účinnosti sporného opatrenia“.
- 89 Toto posúdenie vychádza najmä z nasledujúcich úvah uvedených v bodoch 104 až 106 napadnutého rozsudku:
- „104 V prejednávanej veci treba konštatovať, že štátna pomoc je definovaná v článku 1 [sporného] rozhodnutia, ako ‚vyplývajúca zo zníženia náhrady, ktorá sa má platiť štátu za zúčtovanie a vyplácanie dôchodkov priznaných podľa zákona o civilných a vojenských starobných dôchodkoch štátnym zamestnancom spoločnosti France Télécom podľa [zákona z roku 1996], ktorým sa mení a dopĺňa [zákon z roku 1990]‘.
- 105 V odôvodnení 105 [sporného] rozhodnutia Komisia vysvetľuje, že suma predmetnej pomoci sa môže vypočítať ‚ako ročný rozdiel medzi náhradou, ktorá predstavuje oslobodzujúci zamestnávateľský príspevok odvádzaný spoločnosťou France Télécom francúzskemu štátu, a nákladmi uvedenými v tabuľke č. 1, ktoré by spoločnosť platila podľa zákona z roku 1990, keby tento zákon zostal v nezmenenej podobe, po odpočítaní sumy paušálneho príspevku uhradeného v roku 1997‘. Z tabuľky č. 1 uvedenej v odôvodnení 18 [sporného] rozhodnutia vyplýva, že náklady kompenzácie a nadmernej kompenzácie sú zahrnuté do nákladov, ktoré žalobkyňa štátu uhradila medzi rokmi 1991 a 1996.
- 106 Komisia teda uviedla, že náklady kompenzácie a nadmernej kompenzácie boli zahrnuté do výpočtu náhrady uhradenej na základe zákona z roku 1990 a že štátna pomoc bola definovaná a vypočítaná ako zníženie tejto náhrady vykonané zákonom z roku 1996.“

- 90 Treba teda konštatovať, že týmto odôvodnením Všeobecný súd nijako nenahradil dôvody uvádzané v spornom rozhodnutí svojimi dôvodmi, ale obmedzil sa na výklad sporného rozhodnutia podľa jeho vlastného obsahu. Okrem toho v rozpore s tým, čo uplatňuje Orange, tento výklad verne odráža inkohorentnosť uvedeného rozhodnutia bez toho, aby ho skresľoval.
- 91 V dôsledku toho sa tretí odvolací dôvod musí zamietnuť ako úplne nedôvodný.
- 92 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy sa musí odvolanie zamietnuť.

O trovách

- 93 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.
- 94 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 95 Keďže spoločnosť Orange nemala úspech vo svojich dôvodoch a Komisia navrhla zaviazat' ju na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov tohto konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Orange je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy